

حدیث سفینه

گزارشی مختصر و روان از کتاب عبقات الانوار
علّامه میرحامد حسین

سمیه خلیلی آشتیانی

انتشارات نبأ

سرشناسه: کنتوری، میر حامد حسین ۱۴۴۶ - ۱۳۰۶ ق.
عنوان قراردادی: عبقات الانوار فی امامۃ الانتماء الاطهار، فارسی، برگزیده
عنوان و پدیدآور: حدیث نویز: گزارشی مختصر و روان از کتاب عبقات الانوار /
[علامہ میر حامد حسین] / سمهی خلیلی آشتیانی.
مشخصات نشر: تهران: مؤسسه فرهنگی نیا، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهري: چاپ: ۹۷۸-۰-۰۰-۲۶۴-۰۱۹.
و ضعیفه فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: این کتاب برگزیده کتاب «عقبات الانوار» تألیف میر حامد حسین
هندي بوده که خود نیز ردیهای بر کتاب «تحفه اتنی عشریه» تالیف عبدالعزیز
دهلوی است.
موضوع: علی بن ابی طالب علیه السلام، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. ایات
خلافت، احادیث خاص (سفینه) امامت.
شناخته افزوده: خلیلی آشتیانی، سمهی، ۱۳۶۰.
ردیبدی کنگره: ۱۳۹۶ ۱۳۹۶ ۲۰۲۲ ۲۰۲۳ ع ۹ ک / BP ۲۲۳
ردیبدی دویوی: ۴۵ / ۲۷۹
شماره کتابخانه ملی: ۵۰۲۹۰۱۵

انتشارات نبا

حدیث سفینه

گزارشی مختصر و روان از کتاب عبقات الانوار علامه میر حامد حسین

نگارنده: سمهی خلیلی آشتیانی

حروفچینی: انتشارات نبا / صفحه آرایی: مشکاه

چاپ و صحافی: دالاهو، صالحانی

چاپ اول: ۱۳۹۶ / شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه / قیمت: ۴۰۰۰ ریال

ناشر: انتشارات نبا / تهران، خیابان شریعتی، رو بروی ملک،

خیابان شبستری، خیابان ادبی، شماره ۲۶

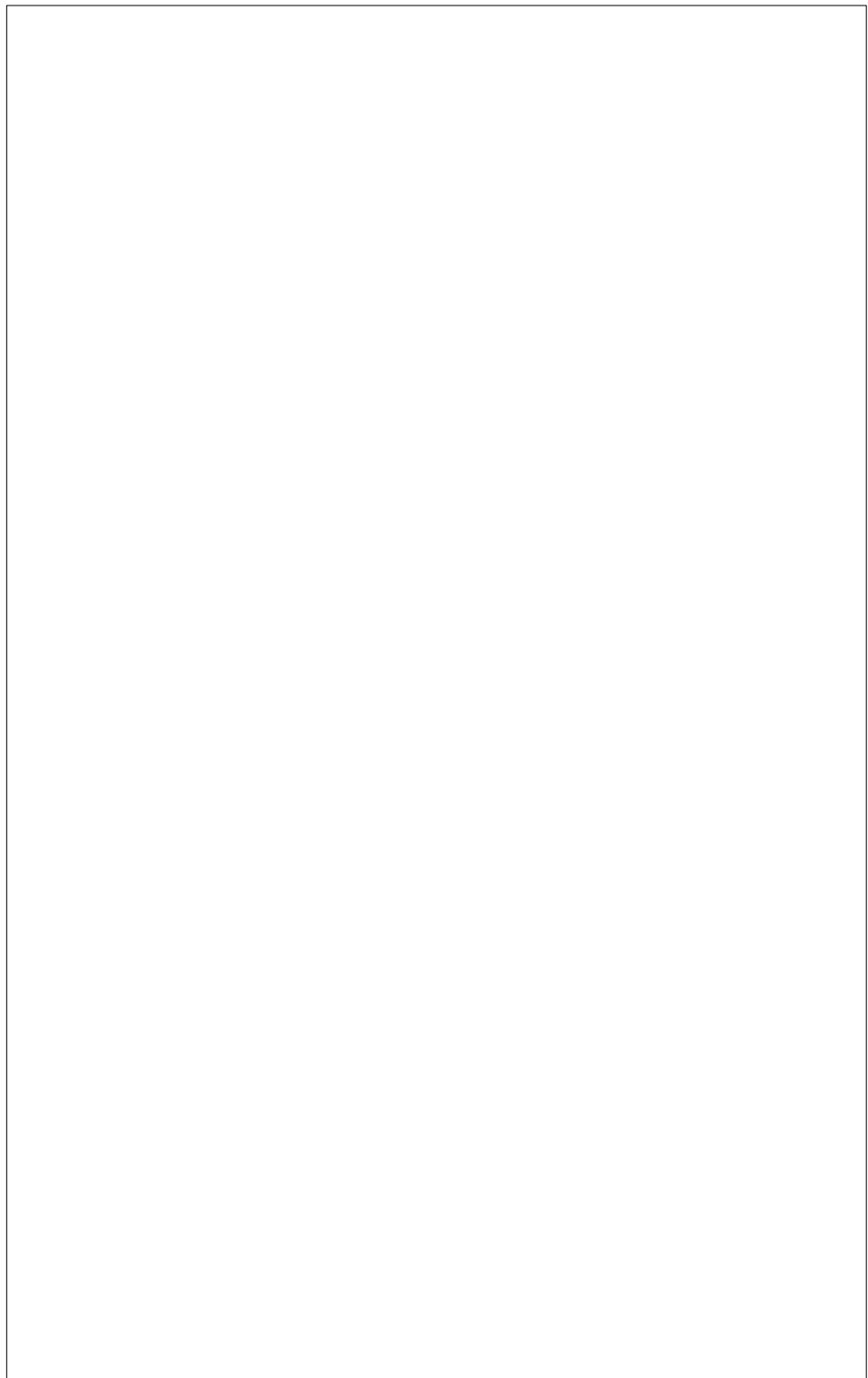
صندوق پستی: ۱۵۶۵۵ / ۳۷۷

تلفن: ۰۶۰۷۷۵ - فاکس: ۰۴۶۸۳

شابک: ۹۷۸-۰-۰۰-۲۶۴-۰۸۱-۹

ISBN 978 - 600 - 264 - 081 - 9

الله
يَعْلَمُ

فهرست مطالب

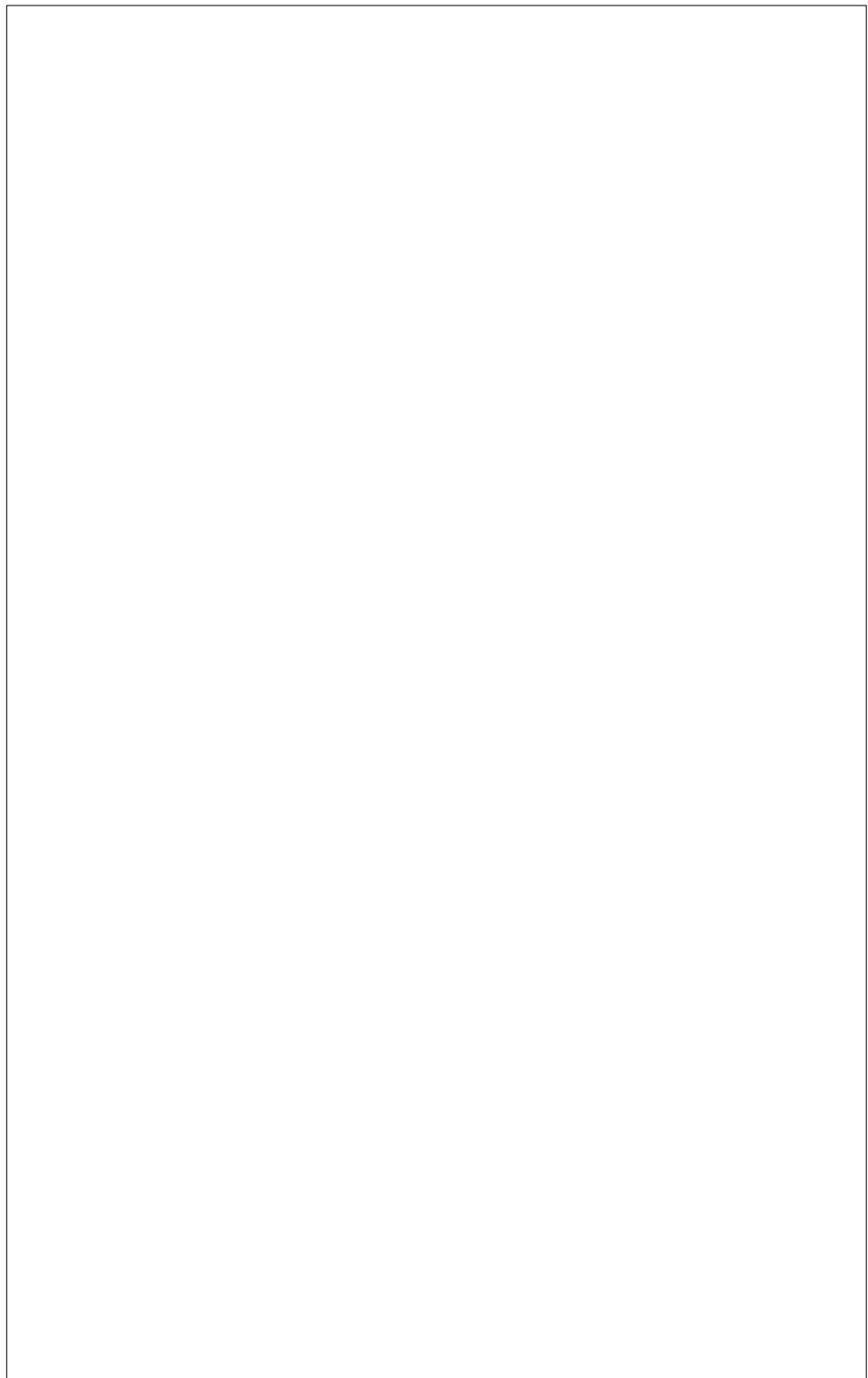
۹	مقدمه
۱۱	۱. لزوم تبعیت و اطاعت
۱۱	۲. عصمت اهل بیت ﷺ
۱۲	۳. افضلیت اهل بیت ﷺ
۱۲	۴. محبت اهل بیت ﷺ
۱۲	حدیث سفینه در منابع اهل سنت
۱۵	حدیث سفینه نزد شیعیان
۱۹	راویان اهل تسنن حدیث سفینه
۱۹	محمدبن ادریس شافعی (م ۲۰۴ ه)
۲۰	احمدبن حنبل
۲۰	مسلم نیشابوری
۲۱	ابن قتیبه
۲۱	طبرانی
۲۲	حاکم نیشابوری
۲۲	ابونعیم اصفهانی

حدیث سفینه

ابن مغازلی سیوطی ابن جوزی محب الدین طبری نورالدین هیثمی سیوطی ابن حجر مکی سند حدیث سفینه الف - صحابه ب - تابعان ج - محدثان و حافظان حدیث اهل سنت شواهد و مؤیدات حدیث سفینه حدیث اول: حدیث دوم: روایتی از امام سجاد علیه السلام در تأیید حدیث سفینه دلالت حدیث سفینه بر امامت اهل بیت علیهم السلام ۱. پیروی از اهل بیت علیهم السلام واجب است ۲. پیروی از اهل بیت علیهم السلام موجب نجات و رهایی است ۳. اهل بیت علیهم السلام بر دیگران افضلیت و برتری دارند ۴. محبت اهل بیت علیهم السلام واجب است ۵. اهل بیت عصمت دارند	۲۳ ۲۴ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۹ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۳ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۷ ۳۷ ۳۷ ۳۸ ۳۸ ۳۹
--	--

فهرست مطالب

۶. تحالف از اهل بیت <small>علیهم السلام</small> گمراهی است	۳۹
۷. اهل بیت میزان شناخت مؤمن و کافر هستند	۳۹
۸. وجود امام در هر دوره و زمانی ضروری است	۴۰
۹. اهمیت دادن ابوذر به حدیث سفینه	۴۰
۱۰. همراهی حدیث سفینه و حدیث نقلین	۴۰
۱۱. همراهی حدیث سفینه و حدیث اشباح	۴۱
منابع	۴۳

مقدّمه

حدیث سفینه، حدیثی مشهور از پیامبر اسلام ﷺ است که در آن اهل بیت خود را برای مسلمانان، به کشتی نوح تشبیه فرموده است. این حدیث یکی از ادله‌ی روایی شیعیان برای اثبات جایگاه ویژه اهل بیت پیامبر اکرم ﷺ در هدایت و رهبری مسلمانان است.

حدیث سفینه بنابر نقل ابوذر غفاری از پیامبر اکرم ﷺ، این چنین است.

«إِنَّمَا مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي فِي كُمْ كَمَثَلٍ سَفِينَةٌ نُوحٌ، مَنْ دَخَلَهَا نَجَى، وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِقَ»؛

مَثَل اهل بیت من در میان شما مانند کشتی نوح است، هر کس به این کشتی داخل شود نجات یابد، و هر کس جا بماند، غرق شود.^۱

۱. شیخ طوسی، الأُمَالی، ص ۶۳۳؛ دیلمی، ارشاد القلوب، ج ۲، ۴۷

این حدیث با اختلاف اندکی در متن، از حدود پنجاه طریق روایی، در کتب روایی مختلف نقل شده است؛ از این رو متواتر معنوی است. حدیث سفینه از طریق شش تن از ائمه علیهم السلام است: امام علی،^۱ امام حسن،^۲ امام سجاد^۳ امام باقر،^۴ امام صادق^۵ و امام رضا علیهم السلام،^۶ تعدادی از صحابه همچون ابوذر،^۷ مقداد،^۸ ابوسعید خُدری،^۹ ابن عباس،^{۱۰} انس بن مالک،^{۱۱} سلمه بن اکوع،^{۱۲} عبدالله بن

^۱ ص ۳۰۶؛ شیخ صدوق، عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۷؛ شیخ صدوق، الأمالی، ص ۲۶۹، ح ۱۸؛ احمد بن علی طبرسی، الاحجاج، ج ۱، ص ۲۷۳.

۱. سیوطی، در المنشور، ج ۱، ص ۱۷۴؛ سلیمان بن قیس، کتاب سلیمان، ج ۲، ص ۵۶۰.

۲. مجلسی، بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۷۶.

۳. سلیمان بن قیس، کتاب سلیمان، ج ۱، ص ۶۱.

۴. صدوق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۲۸۱.

۵. ابن حیون، شرح الاخبار، ج ۳، ص ۳؛ نعماًنی، الغیب، ص ۱۵۵.

۶. صدوق، عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۷.

۷. ابن مغازلی، مناقب، ص ۱۴۹؛ سلیمان بن قیس، کتاب سلیمان، ج ۲، ص ۵۶۰، ص ۹۳۷؛ شیخ طوسی، الامالی، ص ۶۰؛ ابن حیون، شرح الاخبار، ج ۳، ص ۳.

۸. سلیمان بن قیس، کتاب سلیمان، ج ۲، ص ۵۶۰.

۹. ابن حیون، شرح الاخبار، ج ۳، ص ۳.

۱۰. حموینی جوینی، فرائد السمعتین، ج ۲، ص ۲۴۷؛ ابن مغازلی، مناقب، ص ۱۴۸.

۱۱. خطیب بغدادی، تاریخ بغداد، ج ۱۲، ص ۹۰.

۱۲. ابن مغازلی، مناقب، ص ۱۴۸.

مقدمه

زبیر^۱ و ابوموسی اشعری^۲ و همچنین شماری از تابعین نقل شده است.

علمای شیعه به این حدیث به عنوان دلیلی برای اثبات حقانیت ولایت اهل بیت علیهم السلام، به ویژه اثبات امامت امیر المؤمنین علیهم السلام استناد کرده‌اند. ایشان این گونه بر این حدیث شریف احتجاج می‌کنند:

۱. لزوم تبعیت و اطاعت

در این حدیث اهل بیت علیهم السلام از سوی ایشان به عنوان وسیله نجات معرفی شده‌اند و اطاعت از وسیله نجات برای نجات واجب است. پس تبعیت از اهل بیت علیهم السلام لازم است.^۳

۲. عصمت اهل بیت علیهم السلام

اگر کسی که پیروی از او واجب است محتمل الخططا باشد، ضمانتی در نجات به کمک او نیست. حال آن‌که نجات در این حدیث ضمانت شده است، پس اهل بیت علیهم السلام معصوم‌اند.^۴

۱. هیثمی، مجمع الزوائد، ج ۹، ص ۱۶۸.

۲. ابن حیون، شرح الاخبار، ج ۲، ص ۴۰۵.

۳. مناوی، التیسیر، ج ۱، ص ۳۴۳؛ ملا علی قاری، مرقاۃ المفاتیح، ج ۹، ص ۳۹۸۸؛ سمهودی، جواهر العقیدین، ج ۲، ص ۱۲۶؛ سید مرتضی، الشافی، ج ۳، ص ۱۲۰؛ شرف الدین، مجالس الفاخرة، ص ۷۷.

۴. سید مرتضی، الشافی، ج ۳، ص ۱۲۰؛ حلبی، الکافی فی الفقہ، ص ۹۷.

۳. افضلیّت اهل بیت علیهم السلام

اگر دیگرانی بر اهل بیت علیهم السلام فضیلت داشتند، آن‌ها به عنوان کشتی نجات معرفی می‌شدند.^۱

۴. محبت اهل بیت علیهم السلام

استفاده از کشتی نجات بدون محبت ایشان ممکن نیست.^۲

حدیث سفینه در منابع اهل سنت

حاکم نیشابوری در کتاب المستدرک علی الصحیحین، پس از نقل این حدیث از جناب ابوذر غفاری تصریح می‌کند که بنا بر معیارهای مسلم نیشابوری، این روایت صحیح است؛ یعنی این حدیث در ردیف احادیث کتاب صحیح مسلم که دومین کتاب معتبر اهل سنت محسوب می‌شود.^۳

طبی معتقد است گرفتن در کعبه توسط ابوذر که راوی حدیث است، تأکیدی بر اثبات حدیث است و حضور علی او در خانه خدا و در برابر مردم، نشانگر اهمیت این روایت برای خود ابوذر است و او با این کار خواسته گرایش مردم به این حدیث را جلب کند. وی در ادامه می‌گوید این حدیث در روایت

۱. میرحامد حسین، عَقَات، ج ۲۳، ص ۹۷۷.

۲. فخرالدین رازی، مفاتیح الغیب، ج ۲۷، ص ۵۹۶؛ ابن حجر الهیشی، الصواعق المحرقة، ج ۲، ص ۴۴۵ - ۴۴۶.

۳. حاکم نیشابوری، المستدرک، ج ۲، ص ۲۷۳.

مقدمه

دیگر این‌گونه آمده است: «من عَرَفْتِي قد عَرَفْتِي وَمَنْ أَنْكَرَنِي فَأَنَا أَبُو ذِرٍ، سَمِعْتُ النَّبِيَّ...». ابوذر با عبارت «من ابوذر هستم»، به همان حدیث نبوی اشاره کرده که: «آسمان بر کسی سایه نیانداخته و زمین کسی را برنداشته که راستگو تر از ابوذر باشد». در این روایت، رسول خدا ﷺ تنها راه رهایی از دنیا و گمراهی‌های آن را همین سفینه دانسته است.^۱

سمهودی در کتاب جواهر العقدین می‌گوید:

«سفینه تشبيهی به کشتی نوح است، و وجه شباهت، نجات سرنشینان. نتیجه حدیث، برانگیختن مردم برای گرایش به ریسمان اهل بیت و محبت و گرامی داشت مقام آنان است».^۲

مناوی نیز در کتاب فیض القدیر وجه تشبيه راجبات و راه یافتنی دانسته است؛ یعنی همان طور که سرنشینان کشتی نوح نجات یافتند، نجات امت اسلام نیز در گرو تمسک به اهل بیت ﷺ است؛ زیرا آن‌ها پیشوایان هدایت و چراغ‌های درخشندگانی هستند که خداوند به واسطه آن‌ها بر بندگان خود احتجاج می‌کند.^۳

با توجه به آن‌چه بیان شد، خواننده محترم، در کتاب حاضر حدیث سفینه و مؤیدات آن و اسناد آن را از نظر می‌گذراند؛ ابتدا

۱. طبیی، الکاشف عن حقائق السنن، ج ۱۲، ص ۳۹۱۹.

۲. سمهودی، جواهر العقدین، ج ۲، ص ۱۲۶.

۳. مناوی، فیض القدیر، ج ۲، ص ۵۱۹.

حدیث سفینه

این حدیث از منابع روایی شیعیان نقل می‌شود، سپس راویان آن در میان اهل سنت مورد بررسی قرار می‌گیرد، پس از آن احادیث دیگری که مؤید آن است از نظر می‌گذارند و در آخر نکاتی که از این حدیث استنباط می‌شود بیان شده است؛ این ساختار از کتاب اصلی، اندکی متفاوت است و به منظور آشنایی گام به گام مخاطب با این بخش از کتاب عِقَات الانوار چنین ساختاری انتخاب شده است.

والحمد لله رب العالمين

شهریور ماه ۱۳۹۶

ایام عید سعید غدیر سال ۱۴۳۸ هجری

سمیه خلیلی آشتیانی

۱ بخش

حدیث سفینه نزد شیعیان

چنانچه در مقدمه گفته شد، این حدیث شریف را شش تن از ائمه علیهم السلام روایت کرده‌اند، که اغلب در میراث حدیث شیعه موجود است و امروز نیز قابل دسترسی است و بخش حاضر به نقل این روایت از ائمه هدی علیهم السلام اختصاص دارد؛ پیش از پرداختن به این روایات ماجراًی صدور این حدیث از زبان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را به روایت از ابوذر نقل می‌کنیم:

روزی در ساعات اولیه روز بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در مسجدش وارد شدم، در مسجد کسی از مردم را جز رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که علی علیهم السلام نیز در کنارش نشسته بود- ندیدم، خلوتی مجلس را مغتنم شمردم و عرض کردم یا رسول الله، پدر و مادرم به فدایت مرا [به] سفارشی [مفخر] فرما که خدا مرا به آن پادش دهد.

رسول خدا [پذیرفت] و فرمود: چقدر گرامی
هستی ای ابوذر؛ تو از ما اهل بیت هستی و من تو
را سفارشی می‌کنم، آن را حفظ کن که آن سفارش
در برگیرنده‌ی راه‌های خیر و وسیله‌های دستیابی
به آن است، قطعاً اگر آن را حفظ بنمایی، سود دو
چندانی به دست می‌آوری.

ای ابوذر، خدا را چنان عبادت کن که گویی او را
می‌بینی، اگر تو او را نبینی، قطعاً او تو را می‌بیند و
بدان که اساس عبادت خدا معرفت او است، او
نخست است، قبل از هر چیزی بوده، پس هیچ
چیز قبلش نبود؛ فرد و تک است، پس هیچ
(دومی) برایش نیست. ماندگار و باقی است، بدون
هیچ انتها‌یی.

شکافند[هی خالق] آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در آن
دو و بین آن دو است و او خداوند مهروز و آگاه است
و او بر هر چیزی تواناست.

[دوم آن‌که] ایمان و باور به من و اقرار به آن‌که
خدای تعالی مرا به سوی تمام مردم ارسال
فرموده در حالی که به اذن او بشارت دهنده، بیم
دهنده، دعوت کننده به خدای تعالی و چراغ نورانی
باشم.

[سوم آن‌که] محبت و دوستی اهل بیتم که خدا از
ایشان رجس و پلیدی را دور کرده است و ایشان را

حديث سفینه نزد شیعیان

پاک و پاکیزه کرده است.

بدان ای ابوذر که خدای تعالی عزوجل اهل بیتم را در امتن مانند کشته نوح قرار داده است هر کس برآن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، نابود می شود و مانند در حِطه در بنی اسرائیل است....^۱

امام علی علیه السلام در چند موضع به این روایت برای اثبات ولایت خود و خلافت پیامبر اکرم ﷺ استناد فرموده‌اند، از جمله در خطبه‌ای که به «وسیله» مشهور است، این روایت را بیان کرده‌اند.

ای مردم! آگاه باشید من در میان شما همانند هارون در میان آل فرعون و همچون در حِطه^۲ در بنی اسرائیل و همچون کشته نوح در میان قوم^۳ نوح هستم....

امام حسن عسکری در احتجاج با معاویه، برای اثبات حقانیت اهل بیت علیه السلام در جانشینی پیامبر اسلام به این حدیث شریف استناد فرموده‌اند.^۴

۱. مجلسی، بحار الأنوار (ط - بیروت)، ج ۷۴، ص ۷۵ - ۷۶.

۲. در حِطه در بنی اسرائیل دری بوده که همه باید هنگام عبور از آن در مقابل خدای عزوجل سر تعظیم فرود می‌آورند. ن.ک: بحار الانوار، ج ۱۳، ص ۱۸۰ - ۱۸۵.

۳. کلینی، کافی، چاپ دارالحدیث، ج ۱۵، ص ۹۱ - ۹۰.

۴. مجلسی، بحار الأنوار (ط - بیروت)، ج ۴۴، ص ۷۶.

حدیث سفینه

امام سجاد علیه السلام در پاسخ به یکی از اصحاب خود که از فرقه‌ی ناجیه پس از حیات پیامبر اکرم علیه السلام پرسیده بود، به این حدیث استناد فرموده و راه درست را بنا به توصیه رسول اکرم پیروی از اهل بیت علیهم السلام معرفی می‌نماید:

مثل اهل بیت من چون کشتنی نوح است که هر کس بر آن سوار شد، نجات یافت و هر کس بر جای ماند هلاک شد، و مثل اهل بیتم همچون باب حطه در بنی اسرائیل است.^۱

امام صادق علیه السلام بنا به نقل نعماًنی از ایشان در کتاب الغیبه، همین روایت را بیان فرموده‌اند.^۲ امام رضا علیه السلام نیز با اندک اختلافی این حدیث را نقل کرده‌اند.^۳

۱. ترجمه کتاب سلیمان بن قیس الہلالی، ص ۳۱.

۲. نعماًنی، الغیبه، ص ۴۴.

۳. عيون أخبار الرضا علیهم السلام، ج ۲، ص ۲۷.

۷ بخش

راویان اهل تسنن حدیث سفینه

علامه میر حامد حسین در عِبَقات الانوار، از میان راویان و حافظان حدیث اهل سنت نود و دو راوی را که حدیث سفینه را در کتب خود از حضرت رسول اکرم ﷺ نقل کرده‌اند نام می‌برد و در تکمله تحقیق وی، محقق گرامی آقای سید علی میلانی گسترده‌ی راویان این حدیث شریف را با یافتن راویان دیگری از اهل سنت وسعت بخشیده است. در ادامه نیز به همین طریق یعنی در دو بخش به نقل این روایت از راویان اهل سنت خواهیم پرداخت.

محمد بن ادریس شافعی (م ۲۰۴ ه)

با سندی که به حنش بن معتمر کنانی می‌رسد، روایت کرده است که شنیدم ابوذر غفاری -در حالی که حلقه‌ی در کعبه را گرفته بود- چنین می‌گفت:

حدیث سفینه

«ای مردم هر کس مرا می‌شناسد، من همان کسی هستم که می‌شناشید و کسی که مرا نمی‌شناسد، من ابوذر هستم. از رسول خدا ﷺ شنیدم که می‌فرمود: همانا مثال اهل بیت من در بین شما، مثال کشتی نوح است. هر کس داخل آن شود نجات می‌یابد و هر کس از آن تخلف ورزد نابود می‌شود».۱

احمدبن حنبل

از ابوذر نقل شده که در خانه کعبه را گرفته بود و چنین می‌گفت: از پیامبر ﷺ شنیدم که می‌فرمود: «آگاه باشید که مثال اهل بیت من در بین شما، مثال کشتی نوح است هر کس برآن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، نابود می‌شود».۲

مسلم نیشابوری

روایت او نیز مانند روایت احمدبن حنبل است و در ادامه آن آمده است:

«... همانا مثال اهل بیت من در بین شما مانند در حِطَّه در بنی اسرائیل است؛ هر کس داخل آن بشود، گناهان برای او بخشیده می‌شود».۳

۱. ذخیره الامل، خطی.

۲. مشکاة المصایح، ص ۵۲۳.

۳. الصواعق المحرقة، ص ۲۳۴.

ابن قبیله

وی با سند خود از حنش بن مُعتمر روایت کرده است که گوید: وارد مسجد الحرام شدم، در حالی که ابوذر حلقه‌ی در کعبه را گرفته بود و می‌گفت: من ابوذر غفاری هستم. کسانی که مرانی شناسند من جنبد صحابی و یار رسول خدا علیهم السلام هستم، از آن حضرت شنیدم که می‌فرمود: «مثال اهل بیت من، مثال کشتی نوح است. هر کس بر آن سوار شود نجات می‌یابد».^۱

طبرانی

او نیز این حدیث را به صورت مُسنَد از ابوذر غفاری نقل کرده است که گوید: از رسول خدا علیهم السلام شنیدم که می‌فرمود: «مثال اهل بیت من در بین شما، مثال کشتی نوح در قوم نوح است. هر کس بر آن سوار شود نجات یافته و هر کس تخلف ورزد، هلاک می‌شود و مانند دروازه حِطَّه بین قوم بنی اسرائیل است».^۲ و با سند خود از ابوسعید خُدْری نقل کرده است که گفت: از رسول خدا علیهم السلام شنیدم که فرمود: «مثال اهل بیت من در میان شما، مانند کشتی نوح است، هر که به آن سوار شود، نجات یافته و هر

۱. ابن قبیله، المعارف، ص ۸۶.

۲. طبرانی، المعجم الصغیر، ج ۱، ص ۱۳۹.

کس از آن بازماند، غرق شود، و مثال اهل بیت من
در بین شما مثال دروازه‌ی حطّه در بنی اسرائیل
است، هر کس داخل آن شود آمرزیده می‌شود».^۱

حاکم نیشابوری

وی حدیث سفینه را با اسنادش از ابوذر غفاری با این عبارات نقل کرده است: شنیدم ابوذر، [در حالی که در خانه کعبه را گرفته بود] می‌گفت:

«ای مردم! هر کس مرا می‌شناسد، من همان کسی هستم که شناخته‌اید و کسانی که مرا نمی‌شناسند من ابوذر هستم، از رسول خدا^{صلی الله علیہ وسلم} شنیدم که می‌فرمود: «مثال اهل بیت من مثال کشتی نوح است، هر کس بر آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، غرق شده است.» این حدیث بر طبق شرایطی که مسلم برای صحبت حدیث صحیح قائل است، حدیثی صحیح است، ولی مسلم و بخاری آن را نقل نکرده‌اند.^۲

ابونعیم اصفهانی

وی این روایت را با الفاظ مختلف از گروهی از صحابه نقل کرده است:

۱. همان، ج ۲، ص ۲۲.
۲. حاکم نیشابوری، المستدرک، ج ۲، ص ۳۴۳.

راویان اهل تسنن حدیث سفینه

الف - به سند خود از ابوذر نقل کرده است که رسول

خدا ﷺ فرمود:

«مثال اهل بیت من، مانند کشتی نوح است. هر کس بر آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، غرق می‌شود. هر کس در آخرالزمان با ما بجنگند، مثل این است که به همراه دجال (با ما) جنگیده است.».

ب - به سند دیگر از ابن عباس از رسول خدا ﷺ روایت

شده است که فرمود:

مثال اهل بیت من، مثال کشتی نوح است. هر کس در آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف ورزد، غرق شده است.

او این روایت را از ابوسعید خُدري و حَنْشَبْ بْنُ مُعَتمِرْ هم نقل

کرده است که در ادامه آن آمده است:

«همانا مثال اهل بیت من، مثال دروازه‌ی حِطَه است، هر کس از آن در وارد شود، بخشیده می‌شود.» یا «... و مانند دروازه‌ی حِطَه در بین بنی اسرائیل است.»^۱

ابن مغازلی

وی حدیث سفینه را با اسناد متعدد صحابه روایت کرده

است:

۱. منقبه المطهرين، خطی.

الف - وی با سند خود از سعید بن مسیب، از ابوذر نقل می‌کند که رسول خدا فرمود:

«مثال اهل بیت من مثل کشتی نوح است، هر کس در آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف ورزد، غرق شود؛ و هر کس در آخر الزمان با ما بجنگد، گویا همراه با دجال جنگیده است».^۱

ب - همچنین با سند خود از سعید بن جبیر از ابن عباس که رسول خدا ﷺ فرمود:

«مثال اهل بیت من، مثل کشتی نوح است. هر کس در آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، غرق شود».^۲

سبط ابن جوزی

او با استناد خود از ابوذر روایت کند که رسول خدا فرمود: «مثال اهل بیت من مثل کشتی نوح است، هر کس در آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، غرق شده است».^۳

محب الدین طبری

وی این روایت را با اندک اختلافی از آن‌چه تاکنون نقل شده

۱. ابن مغازلی، مناقب، ص ۱۳۳ - ۱۳۲.

۲. همان.

۳. سبط ابن جوزی، تذکره الخواص، ص ۳۲۳.

راویان اهل تسنّن حدیث سفینه

است، ذکر می‌کند:

الف – از ابن عباس روایت شده است که رسول خدا فرموده:
«مثال اهل بیت من، مثال کشتی نوح است. هر کس
بر آن سوار شود، نجات یافته است و هر کس به آن
چنگ زند و بیاوبیزد، رستگار شده است و هر کس از
آن تخلف کند، غرق شده است». ^۱

ب – از علی علیه السلام نقل شده است که رسول خدا فرمود:
«مثال اهل بیت من، مثال کشتی نوح است، هر کس
بر آن سوار شود، نجات یافته و هر کس به آن
بیاوبیزد، رستگار شده و هر کس از آن تخلف کند، در
آتش افکنده خواهد شد». ^۲

نورالدین هیثمی

وی با شناختی که از راویان دارد به نقل این روایت پرداخته
است و درباره برخی افراد در سند این روایت که به نقل‌های
مختلف آن را آورده، داوری نموده است و ملاحظات سندي هم
دارد: ^۳

الف – از ابوذر نقل شده است که رسول خدا علیه السلام فرمود:
«مثال اهل بیت من مثال کشتی نوح است، هر کس
در آن سوار شود نجات یافته و هر کس از آن

۱. طبری، ذخائر العقبی، ص ۲۰.

۲. همان.

۳. برای اطلاعات بیشتر بنگرید: هیثمی، مجمع الزوائد، ج ۹، ص ۱۶۸.

حدیث سفینه

تخلف کند، غرق شود و هر کس در آخر الزمان با ما
بجنگد، کسی است که به همراهی دجل جنگیده
باشد».

ب - از ابن عباس از رسول خدا نقل شده که فرمود:
«مثال اهل بیت من، مثال کشتنی نوح است، هر کس
در آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن
تخلف کند، غرق شده است».

ج - از ابوسعید خُدرا روایت شده که گفت: شنیدم از رسول
خدا ﷺ که می فرمود:
«همانا مثال اهل بیت من در بین شما، مثال کشتنی
نوح است. هر کس بر آن سوار شود، نجات یافته و
هر کس از آن تخلف کند، غرق شود. همانا مثال
اهل بیت من در بین شما مثال باب حطّه در بنی
اسرائیل است. هر کس داخل آن شود بخشیده
می شود».

سیوطی

او در شمار نویسنده‌گان و مؤلفان پراذر اهل سنت در قرن نهم
هجری است، به همین مناسبت در آثار متعددی از این حدیث به
نقل‌های مختلف یادکرده است:

الف - او در کتاب الدرالمنثور خود از حاکم نیشابوری به نقل
از ابوذر غفاری روایت کرده است که از رسول خدا ﷺ شنیدم
که می فرمود:

راویان اهل تسنّن حدیث سفینه

«مثال اهل بیت من، مثال کشتی نوح است، هر کس بر آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، غرق می‌شود».^۱

ب - در کتاب خصائص الکبری آورده است که ابو یعلی و حاکم از ابوذر نقل کرده‌اند که از رسول خدا علیهم السلام شنیدم می‌فرمود:

«همانا مثال اهل بیت من در بین شما، مثال کشتی نوح است هر کس بر آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف کند، نابود می‌شود».^۲

ج - در کتاب احیاء المیت بفضل اهل البیت آورده است که از رسول خدا علیهم السلام شنیدم که می‌فرمود: «مثال اهل بیت من مثال کشتی نوح است. هر کس بر آن سوار شود، نجات یافته و هر کس از آن تخلف ورزد، هلاک شده است؛ و مانند باب حطّه در بنی اسرائیل است».^۳

ابن حجر مکی

وی حدیث سفینه را در کتابش «الصواعق المحرقة» چندین بار با الفاظ مختلف آورده است. وی در یکی از این نقل‌ها می‌گوید: از طرق متعدد که بعضی، بعضی دیگر را تقویت می‌کند،

۱. سیوطی، الدرالمنتور، ج ۳، ص ۳۳۴.

۲. سیوطی، الخصائص الکبری، ج ۲، ص ۲۶۶.

۳. سیوطی، احیاء المیت، خطی.

حدیث سفینه

آمده است: رسول خدا ﷺ فرمود:

«همانا مثال اهل بیت من در بین شما، مثال کشته
نوح است. هر کس بر آن سوار شود نجات می‌یابد.
و در روایت دیگری آمده است چنین کسی هلاک
شده است و همانا مثال اهل بیت من، مانند باب
حطّه در بین بنی اسرائیل است، که هر کس داخل
آن می‌گردید، آمرزیده می‌شد».^۱

۱. ابن حجر، الصواعق المحرقة، ص ۲۳۴.

۳۳ بخش

سند حدیث سفینه

بررسی سند حدیث سفینه، برای اثبات صحت این روایت، یا داوری و ارزیابی سندی صورت نمی‌گیرد، بلکه برای اثبات تواتر آن است؛ زیرا راویان بسیاری به ویژه از اهل سنت آن را روایت کرده‌اند و شمار ایشان در هر طبقه‌ای از طبقات، به قدری است که قطع و یقین به صدور این حدیث از پیامبر از آن استنباط می‌شود. گفتنی است بخش پیش رو برگرفته از اصل کتاب عِبَقات و همچنین ملحقاتی است که محقق گرامی جناب حجت الاسلام و المسلمین آقای سید علی میلانی برای تکمیل سند این روایت در تلخیص این کتاب آورده‌اند.

الف - صحابه

۱. امیر المؤمنین حضرت علی علیہ السلام:

حدیث سفینه

٢. ابوذر غفاری
٣. عبدالله بن عباس
٤. ابوعسید خُدْری
٥. ابوالطفیل عامر بن وائله
٦. سلمه بن الاکوع
٧. انس بن مالک
٨. عبدالله بن زبیر

ب – تابعان

راویان این حدیث از تابعان شمار زیادی هستند که با توجه به اسناد این روایت می‌توان نام ایشان را برشمرد:

١. حضرت علی بن الحسین علیہ السلام
٢. سعید بن جبیر
٣. حَنْشَبُ بْنُ مُعَتَّمِر
٤. سعید بن مُسیَّب
٥. عطیه بن سعید عوفی
٦. عامر بن عبدالله زبیر
٧. ایاس بن سلمه ابن الأکوع
٨. رافع غلام ابوذر

سند حدیث سفینه

ج - محدثان و حافظان حدیث اهل سنت

بسیاری از محدثان و حفاظ حديث اهل سنت، به طرق متعددی از حضرت رسول اکرم ﷺ حدیث سفینه را نقل کرده‌اند، اسمی برخی ایشان، به تفکیک و ترتیب زمانی از قرن دوم تا دهم هجری در ادامه بیان می‌شود:

نام راوی	قرن
ابواسحاق سبیعی (م ۱۲۷)	قرن دوم
سلیمان بن مهران اعمش (م ۱۴۸)	
اسرائیل بن یونس سبیعی (م ۱۶۲)	
محمدبن ادریس شافعی (م ۲۰۴)	قرن سوم
جراح مخلد عجلی (م ۲۰۵)	
یحیی بن سلیمان، ابوسعید کوفی (م ۲۳۸)	
احمدبن حنبل شبیانی (م ۲۴۱)	
مسلم بن حجاج قشیری (م ۲۶۱)	
ابوداود سلیمان بن اشعث سجستانی (م ۲۷۵)	
عبدالله بن مسلم بن قتبیه دینوری (م ۲۷۶)	
ابو عبد الرحمن احمدبن شعیب نسائی (م ۳۰۳۰)	قرن چهارم
ابویعلی احمدبن علی تمیمی موصلی (م ۳۰۷)	
ابوجعفر محمدبن جریر طبری (م ۳۱۰)	
ابوالفرق علی بن حسین اصفهانی (م ۳۵۶)	
ابوالحسن علی بن عمر دارقطنی (م ۳۸۵)	

حدیث سفینه

قرن	نام راوی
قرن پنجم	محمد بن عبدالله حاکم نیشابوری (م ۵۰۵)
	احمد بن موسی بن مردویه اصفهانی (م ۵۱۰)
	احمد بن محمد بن ابراهیم ثعلبی (م ۵۲۷)
	عبدالمالک بن محمد ثعلبی (م ۵۳۰)
	ابونعیم احمد بن عبدالله اصفهانی (م ۵۳۰)
	ابوبکر احمد بن علی بن ثابت خطیب بغدادی (م ۵۴۶)
	علی بن محمد بن طیب جلابی (ابن مغازلی) (م ۵۴۸)
	منصور بن محمد سمعانی (م ۵۴۹)
	شهردار بن شیرویه دیلمی (م ۵۵۸)
	موفق بن احمد مکی خوارزمی (م ۵۶۸)
قرن هفتم	مبارک بن محمد معروف به ابن اثیر جزرا (م ۶۰۶)
	محمد بن عمر تیمی بکری فخر رازی (م ۶۰۶)
	یوسف بن قزوغلى سبط ابن الجوزی (م ۶۵۴)
	محمد بن یوسف گنجی شافعی (م ۶۵۸)
قرن هشتم	جمال الدین محمد بن مکرم انصاری (م ۷۱۱)
	حسین بن محمد طیبی (م ۷۳۴)
	محمد احمد بن محمد شمس الدین ذہبی (م ۷۴۸)
قرن نهم	علی بن ابی بکر بن سلیمان هیثمی (م ۸۰۷)
	احمد بن علی بن حجر عسقلانی (م ۸۵۲)
قرن دهم	جلال الدین عبدالرحمن بن ابی بکر سیوطی (م ۹۱۱)
	نور الدین علی بن عبدالله سمهودی (م ۹۱۱)
	احمد بن محمد بن علی هیثمی مکی (م ۹۷۳)

۱۹ بخش

شواهد و مؤیدات حدیث سفینه

در میان روایات ائمه علیهم السلام، روایات دیگری نزدیک به مضمون این روایت، از امام علی و امام سجاد علیهم السلام وجود دارد که تأیید کننده متن اصلی حدیث سفینه است:
چند روایت از حضرت علی علیهم السلام که مؤید محتوا و مدلول حدیث سفینه است:

حدیث اول:

شخصی به نام عباد بن عبدالله اسدی روایت می‌کند که روزی در رُحبه در حضور علی بن ابی طالب علیهم السلام بودم. مردی نزد وی آمد و درباره‌ی آیه ﴿أَقْمَنْ كَانَ عَلَى بَيْتَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَ يَتْلُوُ شَاهِدٌ مِّنْهُ﴾^۱ از او پرسید، علی علیهم السلام در پاسخ فرمود:

.۱۷ هود، ۱.

حدیث سفینه

«... به خدا سوگند اگر می‌دانستند که چه چیزها درباره‌ی ما خانواده، بر زبان پیامبر امّی ﷺ جاری شده است، نزد من محبوب‌تر از آن بود که همین میدان پر از طلا و نقره باشد. به خدا سوگند که مثال ما در بین این امت، مثال کشتی نوح در قوم نوح است، و همانا مثال ما در این امت، مثال دروازه‌ی حطّه در بین بنی اسرائیل است». ^۱

حدیث دوم:

يعقوبی در کتاب تاریخ خود، از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام
نقل می‌کند:

«چرا شما را سرگردان کرده‌اند؟ از دامان خاندان پیامبرتان به کجا می‌روید؟ من از سنخ اصلاح اصحاب کشتی هستم. همان‌گونه که اهل نجات، در آن کشتی نجات یافتند، در این کشتی [نیز] نجات می‌یابند. وای و خواری برای هر کسی که از آنان تخلف کند. من در بین شما مانند کهف هستم برای اصحاب کهف. من در میان شما، دروازه‌ی حطّه هستم. هر کس داخل آن شد، نجات یافته و هر کس از آن تخلف نمود، نابود گردید...». ^۲

۱. متقی هندی، کنزالعمال، ج ۲، ص ۲۷۸ - ۲۷۷.

۲. یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۲۰۱.

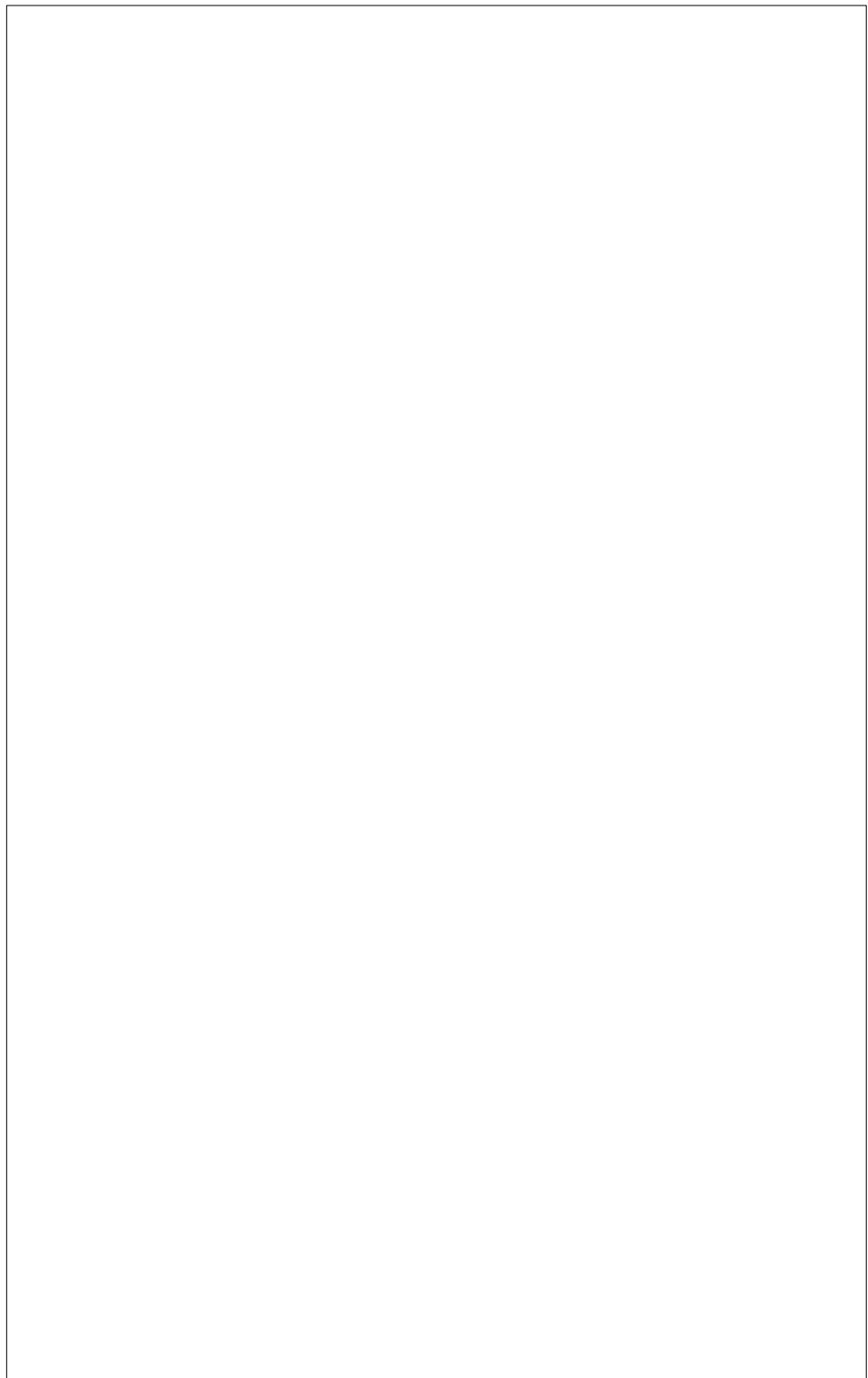
شواهد و مؤیدات حدیث سفینه

روایتی از امام سجاد علیه السلام در تأیید حدیث سفینه

جعابی از ایشان نقل می‌کند که فرمود:

«ما آن کشتی جاری در گرداب‌های عمیق هستیم.
هر کس بر آن سوار شود، در امن است، و هر کس آن
را ترک گوید، غرق شود. و همانا خداوند تبارک و
تعالی، از کسانی که ما را دوست دارند، در پشت
پدرانشان پیمان گرفته است، از این رو ولایت ما را
ترک نمی‌کنند، زیرا خداوند سرشت آنها را بر
ولایت ما نهاده است».^۱

۱. قندوزی، بنایع الموده، ص ۲۳.

❧ بخش

دلالت حدیث سفینه بر امامت اهل بیت ﷺ

این بخش، در پاسخ به کسانی است که، معتقدند این حدیث بر فرض صحت، در اثبات امر ولایت، قابل استناد و استدلال نیست. از این رو به بررسی وجود و جهاتی که این حدیث بر آن دلالت دارد، اختصاص یافته است.

۱. پیروی از اهل بیت ﷺ واجب است

این حدیث بر وجوب تبعیت مطلق از اهل بیت ﷺ دلالت دارد. پس از خدا و رسولش، تبعیت و پیروی از هیچ کس به این صورت [به صورت مطلق] واجب نیست.

۲. پیروی از اهل بیت ﷺ موجب نجات و رهایی است

این حدیث بیانگر آن است که پیروی از اهل بیت ﷺ موجب نجات و رهایی است. این مقام دلیل بر عصمت آنها

است و داشتن عصمت، مستلزم مقام امامت و جانشینی است.
چنانچه گفته شده همانطور که نجات برای کشتی نشستگان
قوم نوح علیه السلام ثابت است. حضرت رسول علیه السلام تشویق نموده که
مردم به تقلین کتاب خدا و عترتش تمسک جویند و چنین فرمود:
«آن دو [کتاب خدا و عترتش] از یکدیگر جدا
نمی‌شوند، تا این‌که بر کنار حوض (کوثر) بر من
وارد شوند».

پیامبر با این عبارات، نجات را منحصر به آنان دانسته و تنها
ایشان را عامل و علت نجات معرفی کرده است، پس تمسکی که
گفته شد، اثبات می‌گردد.

۳. اهل بیت علیه السلام بر دیگران افضلیّت و برتری دارند

این حدیث برتری مطلق اهل بیت علیه السلام بر دیگر مردم را بیان
می‌کند، به دلیل همین برتری هم پیروی از ایشان از سوی پیامبر
اکرم علیه السلام مورد تأکید قرار گرفته است و اگر جز این بود حتّاً به
پیروی از گروه دیگری توصیه می‌فرمود.

۴. محبت اهل بیت علیه السلام واجب است

این روایت بر وجوب محبت اهل بیت علیه السلام به صورت مطلق
دلالت می‌کند، این وجوب نیز، دلیل بر وجوب عصمت و
افضلیّت آنان و لزوم تبعیت و انقیاد نسبت به ایشان است، که
مستلزم امامتِ ایشان نیز هست.

۵. اهل بیت عصمت دارند

این حدیث محبت اهل بیت ﷺ را سبب رهایی و نجات می‌داند. این مفهوم دال بر عصمت ایشان است؛ چرا که اگر از ایشان کاری سر بزند که سبب خشم و غضب پروردگار باشد، در آن صورت حبکت، دوستی و پیروی از ایشان جایز نیست، به طریق اولی واجب هم نخواهد بود، با اثبات عصمت ایشان تردیدی در امامت ایشان نخواهد بود.

۶. تخلف از اهل بیت ﷺ گمراهی است

یکی از مدلول‌های دیگر این روایت چنین است، هر کس از اهل بیت ﷺ تخلف کند، هلاک و گمراه می‌شود؛ از این رو خلفاً چون از اهل بیت تخلف ورزیدند، بطلان جانشینی آنان نسبت به رسول خدا ﷺ روشن می‌شود و خلافت حضرت علی عاشیل ثابت می‌گردد.

۷. اهل بیت میزان شناخت مؤمن و کافر هستند

این حدیث دلالت می‌کند که هر کس از اهل بیت تبعیت و پیروی کند، رستگار شده و نجات یافته است، و هر کس مخالف آنان باشد و ایشان را رها کند، از کافران زیانکار خواهد بود. بنابراین به وسیله‌ی آنان و به پیروی از آنان، مؤمن از کافر تشخیص داده می‌شود، این مطلب به معنای امامت و ریاست عامّه آن‌هاست، زیرا ریاست و امامت، از شئون عصمت است که

حدیث سفینه

عصمت، مستلزم امامت است.

۸. وجود امام در هر دوره و زمانی ضروری است

این روایت ضرورت وجود امام معصوم را در هر دوره و زمانی تا روز قیامت ثابت می‌کند. باید چنین باشد، تا برای همیشه، امّت اسلام، توان سوار شدن بر این کشته را داشته باشند، و به وسیله‌ی آن از هلاکت و نابودی رهایی یابند.

۹. اهمیت دادن ابوذر به حدیث سفینه

جناب ابوذر غفاری بر اهمیت حدیث سفینه تأکید فرمود. این تأکید نشان دهنده‌ی اعتقاد او به دلالت این حدیث، بر امامت امیر المؤمنین علیه السلام است، و این همان چیزی است که بینی دشمنان حقیقت را به خاک می‌مالد، و موجب سرافرازی دوستان حق می‌شود.

۱۰. همراهی حدیث سفینه و حدیث ثقلین

رسول خدا صلوات الله علیه و آله و سلم فرمود:

من در بین شما، کتاب خدا و عترتم اهل بیتم را به جا می‌گذارم. آن دو، جانشینان من پس از من هستند. یکی از دیگری بزرگتر است. وسیله‌ای است پیوسته، از آسمان تا زمین. اگر به آن دو چنگ زدید، هیچ گاه گمراه نمی‌شوید. همانا آن دو، هرگز از یکدیگر جدا نمی‌شوند، تا این‌که روز قیامت

دلالت حدیث سفینه

برکنار حوض بر من وارد شوند؛ در گفتار از اهل بیت من سبقت نگیرید، که هلاک می‌شوید از آن‌ها عقب نمایند که از بین می‌روید. زیرا مثل آنان در بین شما مثال باب حطه است در بنی اسرائیل، که هر که داخل آن گردید آمرزیده شد. ...^۱

۱۱. همراهی حدیث سفینه و حدیث اشباح

حدیث سفینه در برخی روایات، ضمن حدیث اشباح پنج‌گانه، با روش و سبکی نقل شده است که به وضوح و روشنی بر امامت اهل بیت ﷺ دلالت دارد.

حموینی به سندش از ابوهریره از رسول خدا ﷺ روایت کرده است که فرمود:

«هنگامی که خداوند متعال ابوالبشر را آفرید و از روح خود در او دمید، آدم ﷺ به طرف راست عرش توجه کرد، و نور پنج شبح را دید که در حال سجود و رکوع هستند. آدم گفت: پروردگار! آیا پیش از من کسی را از خاک و گل آفریده‌ای؟ فرمود: نه، ای آدم. گفت: پس این پنج نفر را که به شکل و قیافه‌ی خود می‌بینم، کیانند؟ فرمود: اینان پنج نفرند از فرزندان تو، اگر آن‌ها نبودند، تو را نمی‌آفریدم و اگر آن‌ها نبودند، بهشت

۱. ابن‌ابی‌الفوارس، الاربعین، خطی.

و جهنم و عرش و ... را نمی‌آفریدم. این‌ها پنج نفرند که برای آنان، پنج اسم از اسماء خود جدا کرده‌ام: من محمودم و این محمد است، من عالی هستم و این علی است، من فاطرم و این فاطمه است، من احسان هستم و این حسن است، من محسن هستم و این حسین است. ای آدم! اینان برگزیدگان من از آفریدگانم هستند، به وسیله‌ی آنان نجات‌شان می‌دهم و هلاکشان می‌کنم. اگر تو هم به من نیازی داری، به اینان توصل جوی.

آنگاه رسول خدا فرمود: ما کشتنی نجات هستیم، هر کس به آن بیاویزد، نجات یافته، و هر کس از آن دوری کند، نابود شده است. هر کس حاجت و نیازی به خداوند دارد، باید فقط به وسیله‌ی ما اهل بیت، از خداوند درخواست کند».^۱

۱. حموینی، فرائد السقطین، ج ۱، ص ۳۶.

منابع

١. ابن حجر الهیشمی، الصواعق المحرقة، تحقیق: عبدالرحمن بن عبدالله التركی، بیروت، موسسه الرسالۃ، ١٤١٧ ق - ١٩٩٧ م.
٢. ابن حیون، شرح الاخبار، تحقیق: محمدحسین حسینی جلالی، قم، جامعه مدرسین، ١٤٠٩ ق.
٣. ابن مغازلی، مناقب الامام علی بن ابیطالب، مشهد، رستگار، ١٣٨٧ ش.
٤. بی آزار شیرازی، عبدالکریم، باستان شناسی و جغرافیای تاریخی قصص قرآن، تهران، دفتر نشر فرهنگ و معارف اسلامی، ١٣٨٠ ش.
٥. حاکم نیشابوری، المستدرک علی الصحیحین، تحقیق: مصطفی عبدالقدار عطا، بیروت، دار الكتب العلمیه، ١٤١١ ق.
٦. حلیبی، الکافی فی الفقه، تحقیق: رضا استادی، قم، مکتبة امیرالمؤمنین، بی تا.

حديث سفينه

٧. حموى جوينى، فرائد السقطين، موسسه محمودى، بي جا، بي تا.
٨. خطيب بغدادى، تاريخ بغداد، تحقيق: مصطفى عبدالقادر عطا، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٧ ق.
٩. ديلمى، حسن بن ابىالحسن، ارشاد القلوب، قم، شريف رضى، ١٤١٢ ق.
١٠. دينورى، ابن قتيبة، عبداللهبن مسلم، المعارف، تحقيق: ثروت عكاشه، قاهره، مصر، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ١٩٩٢ م.
١١. سليم بن قيس، كتاب سليم بن قيس الهلالى، ترجمة و تحقيق: اسماعيل انصارى زنجانى، قم، الهدى، ١٤١٦ ق.
١٢. سمهودى، جواهر العقدین، بغداد، مطبعة العاني، ١٤٠٥ ق.
١٣. سيد مرتضى، الشافى فى الامامه، تحقيق: سيد عبدالزهرا حسينى خطيب، تهران، موسسه الصادق، بي تا.
١٤. سيوطى، الدرالمنتور، بيروت، دارالفكر، ١٩٩٣ م.
١٥. شرف الدين، المجالس الفاخره، موسسه المعارف الاسلاميه، ١٤٢١ ق.
١٦. شيخ صدوق، الامالى، كتابخانه اسلامى، ١٣٦٢ ش.
١٧. شيخ صدوق، عيون اخبار الرضا، انتشارات جهان، ١٣٧٨ ش.
١٨. شيخ صدوق، كمال الدين و تمام النعمه، تحقيق: على اكبر غفارى، تهران، اسلاميه، ١٣٩٥ ق.
١٩. شيخ طوسى، الامالى، قم: دارالنقاوه، ١٤١٤ ق.
٢٠. طبرانى، حافظ ابوالقاسم سليمان بن احمد، المعجم الكبير، تحقيق حمدى عبدالمجيد السلفى، بيروت: دار احياء التراث العربى، ١٤٠٤ ق.

متابع

٢١. طبرسى، ابومنصور احمدبن على، الاحتجاج، مشهد: نشر مرتضى، ١٤٠٣ ق.
٢٢. طبرى، احمدبن عبدالله، ذخائر العقبى فى مناقب ذوى القربي، قاهره، مصر، مكتبة القدسى، ١٣٥٦ ق.
٢٣. طيبى، الكاشف عن حقائق السنن، تحقيق: عبدالحميد هنداوى، مكه المكرمه - الرياض، ١٤١٧ ق - ١٩٩٧ م.
٢٤. فخرالدين رازى، مفاتيح الغيب، بيروت، دار احياء التراث العربى، ١٤٢٠ ق.
٢٥. مجلسى، بحارالانوار، بيروت، دار احياء التراث العربى، ١٤٠٣ ق.
٢٦. ملا على قارى، مرقة المفاتيح، بيروت، دار الفكر، ١٤٢٢ ق.
٢٧. مناوى، التيسير، رياض، مكتبة الامام الشافعى، ١٤٠٨ ق.
٢٨. مناوى، فيض القدير، مصر، المكتبة التجارية الكبرى، ١٣٥٦ ق.
٢٩. مير Hammond حسين، عِيقَاتُ الانوارِ فِي ثَبَاتِ اِمامَةِ الائِمَّةِ الاطهارِ، اصفهان، کتابخانه اميرالمؤمنين، ١٣٦٦ ش.
٣٠. ميلاني، تشيد المراجعات و تنفيذ المکابرات، قم، علىالحسيني الميلاني، ١٤١٧ ق.
٣١. نعمانى، الغيبة، تحقيق: على اكابر غفارى، تهران، نشر صدوق، ١٣٩٧ ق.
٣٢. هيشمى، مجمع الزوائد، تحقيق: حسام الدين القدسى، قاهره، مكتبة القدسى، ١٤١٤ ق.

